

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 316/2026-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Elenou Ľalíkovou, advokátkou, Podbrezovská 34, Bratislava, proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV č. k. B1-22C/24/2022-245 z 18. novembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva „na pokojné užívanie majetku“ podľa čl. 20 ods. 1 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd označeným uznesením všeobecného súdu o uložení poriadkovej pokuty. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť, vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a uplatňuje si aj nárok na náhradu trov konania. Súčasne navrhuje odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia.

2. Z ústavnej sťažnosti a napadnutého uznesenia vyplýva nasledujúci stav veci:

3. Sťažovateľ sa v postavení žalobcu na mestskom súde domáha zaplatenia 100 000 eur ako náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov proti

žalovanému, ktorým je Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. V uvedenom civilnom sporovom konaní sa 21. októbra 2025 konalo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, ktorým bola žaloba sťažovateľa v celom rozsahu zamietnutá. Sťažovateľ uvádza, že po doručení rozsudku (22. októbra 2025) podal proti nemu obratom odvolanie.

4. Mestský súd vydal napadnuté uznesenie z 18. novembra 2025, ktorým uložil sťažovateľovi poriadkovú pokutu 500 eur.

5. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že sťažovateľ sa mal na pojednávaní 21. októbra 2025 dopustiť viacerých konaní, ktoré boli dôvodom na uloženie poriadkovej pokuty podľa § 102 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), a to konkrétne § 102 ods. 1 písm. c) a d) CSP, t. j. neuposlušnosť príkazu súdu, rušenie poriadku alebo dôstojného priebehu pojednávania.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ namieta, že súd v napadnutom uznesení tvrdil, že sťažovateľ ako žalobca neuposlušchol príkaz súdu opustiť po vyhlásení rozsudku pojednávaciu miestnosť a zároveň že svojím konaním rušil poriadok a dôstojný priebeh pojednávania, ktoré už skončilo vyhlásením rozsudku, za čo mu súd uložil poriadkovú pokutu v maximálnej výške 500 eur, ale bez akéhokoľvek odôvodnenia, navyše 28 dní od vyhlásenia rozsudku. Z uvedených dôvodov považuje napadnuté uznesenie mestského súdu za rozhodnutie arbitrárne, nepreskúmateľné, a teda ústavne neudržateľné. Uloženie pokuty v maximálnej výške považuje za neproporcionálne. Záver súdu, že žalobca si musel byť vedomý porušovania povinností stanovených v § 174 (dôstojnosť pojednávania) a § 176 ods. 5 CSP (vyhotovovanie obrazových a zvukových záznamov so súhlasom súdu), nepovažuje za relevantné okolnosti pre uloženie pokuty v takej výške a jednak sťažovateľ žiadne zvukové a obrazové záznamy na a po pojednávaní nevyhotovoval, preto tento dôvod považuje za vyfabulovaný.

7. Domnieva sa, že uloženie pokuty súvisí s jeho aktivitami na internetovom portáli YouTube, kde kritizoval zákonnú sudkyňu a rozhodovanie v predmetnej veci.

8. Svoj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia sťažovateľ odôvodnil tým, že mu ako nepracujúcemu dôchodcovi hrozí závažná finančná ujma a odklad vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd na základe vyhlásenia predpojatosti sudcu uznesením sp. zn. III. ÚS 205/2026 z 26. marca 2026 vylúčil sudcu Ľuboša Szigetiho z konania a rozhodovania tejto veci. Podľa čl. III ods. 1 v spojení s čl. III ods. 2 písm. b) platného rozvrhu práce vylúčeného sudcu nahrádza sudkyňa

Jana Baricová, preto senát rozhodoval v takom zložení, ako to je uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia.

10. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práv sťažovateľa namietaným uzneseným mestského súdu, ktorým mu bola v civilnom sporovom konaní uložená poriadková pokuta.

11. Ústavný súd vo svojej doterajšej rozhodovacej činnosti už vyslovil právny názor, podľa ktorého rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty je v zásade spôsobilé neprípustným spôsobom zasiahnuť do základných práv a slobôd účastníkov konania, a preto takéto rozhodnutie podlieha súdnemu prieskumu z hľadiska rešpektovania zásad spravodlivého procesu vo všetkých jeho aspektoch (podobne I. ÚS 41/2015). Na rozhodovanie súdov o uložení pokút sú primerane kladené požiadavky, ktoré sú vyvoditeľné zo základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Znamená to predovšetkým to, že takéto rozhodnutie musí mať zákonný podklad a nemôže byť prejavom svojvôle. Požiadavka riadneho odôvodnenia je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodnutí súdov a vylúčiť svojvôľu, lebo len vecne správne (zákonu zodpovedajúce) rozhodnutie a náležite, t.j. zákonom požadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa ústavné kritériá vyplývajúce preň z ústavy a dohovoru či listiny (podobne I. ÚS 327/2010, IV. ÚS 562/2018, I. ÚS 332/2022).

12. Požiadavka riadneho odôvodnenia však nemusí spĺňať prísne štandardy odôvodnenia v merite civilnej alebo trestnej veci. Ústavný súd už uviedol, že z rozhodovacej praxe všeobecných súdov vyplýva, že rozsah odôvodnenia uznesenia sa vždy spravuje povahou veci a charakterom, resp. významom uznesenia. Uznesenia, ktoré upravujú len procesný postup pri vykonávaní dôkazov alebo ktorými sa pripravuje súdne konanie, prípadne ukladá poriadková pokuta, stačí odôvodniť len stručne, ak odôvodnenie zákon vôbec vyžaduje (IV. ÚS 456/2023, I. ÚS 193/2025).

13. Rozhodovanie o poriadkových pokutách (procesné rozhodnutia) pred všeobecnými súdmi patrí jednoznačne do výlučnej kompetencie všeobecných súdov, pri ktorom sa prejavujú atribúty ich nezávislého súdneho rozhodovania (porov. bod 18 uznesenia ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 152/2017 z 24. februára 2017 – publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 57/2017). Úloha ústavného súdu pri rozhodovaní o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozhodnutím súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov súdnej interpretácie a aplikácie zákonných predpisov s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách najmä v tom zmysle, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, resp. či nie sú arbitrárne s priamym dopadom na niektoré zo základných ľudských práv (napr. I. ÚS 74/05, I. ÚS 241/07, I. ÚS 532/2017).

14. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je nespochybniteľne zrejmé, aké konanie sťažovateľa bolo poriadkovou pokutou postihnuté, a to opisom skutkových okolností, ich časovým ohraničením, ako aj ich podradením pod konkrétny § 102 ods. 1 CSP, a to konkrétne písm. c) neuposlúchnutie príkazu súdu, písm. d) rušenie poriadku alebo dôstojného priebehu pojednávania. Išlo o správanie sťažovateľa počas pojednávania vo veci o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, v ktorom je sťažovateľ žalobcom, ktoré sa konalo 21. októbra 2025 na mestskom súde a bezprostredne po vynesení rozsudku. Sťažovateľ po skončení pojednávania neuposlúchol príkaz súdu a neopustil pojednávaciu miestnosť, a to napriek opakovaným výzvam.

Sťažovateľ ďalej komunikoval agresívnym a nedôstojným tónom, keď na sudkyňu kričal, že odteraz bude v pátraní ona aj so svojou rodinou a že chráni policajný štát. Zároveň vyzval prítomnú verejnosť, aby sudkyňu fotografovala a záznamy sudkyne zverejnili. Opísaným konaním mal sťažovateľ podľa napadnutého uznesenia rušiť poriadok a dôstojný priebeh pojednávania. Uvedené správanie sťažovateľa s ohľadom na intenzitu porušenia povinností a jeho závažnosť mestský súd vyhodnotil závažnejšie najmä s ohľadom na skutočnosť, že sťažovateľ je bývalým predsedom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý by si mal byť vedomý svojich povinností v zmysle Civilného sporového poriadku a ísť príkladom pri dodržiavaní základných pravidiel správania v pojednávacej miestnosti.

15. Opodstatnenosť ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prichádza pri preskúmaní ústavnosti rozhodnutia všeobecného súdu o uložení poriadkovej pokuty do úvahy iba v prípadoch extrémneho vybočenia zo štandardov uplatňovaných v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, ktoré môžu mať za následok porušenie ústavou garantovaných základných práv a slobôd, alebo tiež v prípadoch absencie primeraného odôvodnenia tohto rozhodnutia všeobecným súdom (III. ÚS 152/2017, I. ÚS 686/2022).

16. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia mestského súdu a opisu skutkových okolností je zrejmé, za aké konkrétne konania bol sťažovateľ sankcionovaný poriadkovou pokutou po tom, keď na opakované výzvy konajúceho sudcu nereagoval. Súd pri uložení poriadkovej pokuty postupoval v zákonných intenciách, vyjadril sa aj k výške uloženej poriadkovej pokuty, pričom tieto jeho závery ústavný súd nepovažuje za prejav excusu alebo arbitrárneho výkladu aplikovanej právnej normy.

17. Zo zákona nevyplýva povinnosť súdu reagovať uložením poriadkovej pokuty bezprostredne po skutkových okolnostiach, ktoré uloženie poriadkovej pokuty odôvodňujú. Skutočnosť, že sudca rozhodol o uložení poriadkovej pokuty až 28 dní po konaní pojednávania, ústavný súd nepovažuje v okolnostiach danej veci za problematické. Konanie v čase uloženia poriadkovej pokuty nebolo právoplatne skončené, keďže proti rozsudku bolo podané odvolanie.

18. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že z argumentácie sťažovateľa obsiahnutej v ústavnej sťažnosti nevyplývajú ústavne relevantné dôvody, ktoré by spochybňovali ústavnú konformitu napadnutého uznesenia mestského súdu o uložení poriadkovej pokuty, a to vo vzťahu k namietanému porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1, ako aj jeho práva na pokojné užívanie majetku, ktorého porušenie namietal z totožných dôvodov. Odmietol preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa v celom rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pre zjavnú neopodstatnenosť.

19. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v petite nezaoberal a ani osobitným výrokom nerozhodol o jeho návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia mestského súdu.

20. Ústavný súd v súvislosti so správaním sťažovateľa nad rámec uvedených dôvodov dodáva, že z vlastnej rozhodovacej činnosti je mu známe, že obdobného konania sa sťažovateľ dopustil

opakované (III. ÚS 236/2025). Pokiaľ sťažovateľ nevie ovládať svoje konanie – správanie, bolo by vhodné, aby vyhľadal odbornú pomoc v záujme ochrany svojho majetku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. mája 2026

Peter Molnár
predseda senátu